

Ece Ayhan çağının vicdaniydi

ZAFER YALÇINPINAR

Eren Barış yaklaşık bir buçuk senedir, Ece Ayhan üzerine bir kitap hazırlamaya çalışıyordu. Birçok kesimden birçok farklı yazarı, yaşantıyı, belgeyi, mektubu ve fotoğrafı bir araya getiren "Poetika- Ece Ayhan" adlı kitap sonunda yayımlandı. Eren Barış'la kitabın oluşum süreci ve yaşadığı Ece Ayhan serüveni hakkında söyleştik.

»Eminim ki söz konusu insan, Ece Ayhan olunca alışlagelmiş ve beylik bir başlangıç sorusunun bile farklı bir cevabı vardır... Kitabı hazırlama sürecini ve çabalarını sorarak başlamak istiyorum. Ece Ayhan hakkında bir kitap hazırlama fikri kafanda nasıl oluştu, işbu ok yayından ne zaman, nasıl çıktı?

Bugün daha iyi bakınca, kitabın kendisi süreçmiş zaten. Kitabın giriş yazısı da bahsettiğimiz gibi, ilk başta aklımda kitapçı karma düşüncesi yoktu. Gündelik muhabbetlerimizin içinde Ece Ayhan üzerine, toplumsal, siyasal konular üzerine konuşur dururduk. Bu gevezelikler bir tür müzakereye dönüştü ve artık yola koyulduğumuzu hissettik. Sayfalar, düşler, düşünceler biriktikçe mecra da belirlenmiş oldu... Ankara'da Ortadünya Kafe'deki muhabbetlerimiz hiç de yabana atılabilir cinsten değildi. Birçok çağrışımlı orada yakaladık, birçok arkadaşla orada tanıştık. Karşılaşmalardan, sapmalardan, rastlantılardan ve geri dönüşlerden evrilen bir kitap bu...

»Kitabın adı olan "Poetika" deyişi birçok yaklaşımla birlikte birçok farklı anlamda değerlendiriliyor. "Poetika" dediğimizde ne gibi çağrışımlarla yüzleşiyoruz ve bu çağrışımlardan hangisine itibar etmeliyiz, doğru olan hangisidir? "Poetika" kelimesi kavramlaşabilecek mi?

"Poetika" kelimesi geldi bizi buldu. Özel bir gayret göstermedik. Kavramlaşabilir mi onu da bilemiyorum. Ece Ayhan yazıya na denk düşen bir kelime olduğunu düşünüyorum. Poetikası ile politikası arasındaki sarsılmaz bağ anlatması bakımından önemli. Kısa ve can alıcı. Esasında bu iç geçmişliğin benim için başka bir kelimede saklı olduğunu söylemeliyim: ETKİ. Ece Ayhan çağının vicdaniydi ve parçalar halinde sözünü esirgemedi. Başını nı belaya girmemesini de bu parçalara ayrı ayrı söyleme hadisesine bağlamıştı. Bu da onun taktığıydı, işe yaradı ve birçok okuyucusunu bir küçük yazıya, parçasıya etkilemeyi başardı. Şimdi bugün bile onun şu sözünü kim inkar edebilir: "Esas Duruş, Mülkün Temelidir"

»Ece Ayhan'ın kendisi, yazdıkları ve şiiri birçok ismin ya da cemaatin üzerinden tank gibi geçmiş. Ece Ayhan hakkında söz söylemek ya da yazı yazmak isteyenleri nasıl topladın? Kötülük her zaman olacak. Süreci içinde karşılaştığımız olumsuzlukları anlatmanın bir yere götürdüğümüzü düşünüyorum.

reçesine inanmıyorum bizleri. Kitabı bazı rakun olumlu-olumsuz bütün dinamikleri göğüsledim. Umutsuzluğa kapıldığımız da oldu, egosantrik davranışları 'mürekkep yalamış' çevrelerden görünce. Genel olarak insanlar ellerinden geleni yaptılar, desteklediler. Örneğin, Seyhan Erözçelik, Akif Kurtuluş, Ragıp Duran, Sinan Fişek, Mehmet Taner'e kendimi hep borçlu hissedeciğim. Yaşananları yok saymadan, başka bir anlama yetisini göstermeye çalıştık elimizden geldiğince. Mesela kitapta ilk defa yayımlandığı müzede yedi mektup, yaklaşık kırk mektup arasından seçildi. Kartpostallar da keza öyle (İsviçre'deki zamanları da aydınlatıyor az çok)... Fotoğraflar, Doğan Kemancı'nın Aydınlık gazetesinin çalıştığı sıralarda Ece Ayhan ile dostluğundan kalan fotoğrafları. Örneğin, yayımlandığı müzede üç gününü içeren ne Tan yayımları (Defterler ve Yeni Defterler) baskısında ne de YKY'nin Başlı Bozuk Günceler adlı kitabında bastığı günlükleri arasında yer alıyordu. Unutulmuş, bir yerlerde kalmış belgeler ilk kez günışığına çıktı.

»Kitabı tamamladığında, değişik belgelere ulaştığında Ece Ayhan'ın karakterine ilişkin yeni bir şeyler, bir bütünlük, açılım oluştu mu kafanda?

Daha önce de söylemeye çalıştığımız gibi çağın vicdani yansıyan dokuz köyden kovulman mümkün. Ece Ayhan da bunu çok iyi biliyordu, özellikle onun mektupları na bakınca bunu daha da iyi görüyoruz. Kendisinin devamlı bahsettiği bir inat vardı, "haklılığı inat". Ne olursa olsun aymazsunda zorluklar yaşamıyordu değiliz. Elbette baştanlıklar karşısında yola devam etti, kararlı olmak çok önemli. Suç kime göre, neye göre suçtur, sorgulamak lazım. Ece Ayhan, suçları, suçluları, katilleri, maktulleri, öğrencileri, Osmanlı'nın son döneminden başlayarak cumhuriyete geçiş ile devam eden tarihi süreç içinde okumaları da hep aradı, didiklemedi. Ece Ayhan'ın saldırganlığı karşısında dili daha da keskinleşmiş bu belli. Kimi içseye eyvallahı olmadı gibi da açık. O yüzden yaratıcıları üstüne üstüne "imkânsızın dili"ne dönüşmesine yol açtı. Bana göre, hastalığından ve diğer sıkıntılarından dolayı Ece Ayhan'ın 1997'den 2002'e yani, ölümüne kadar ki yılları kayıptır...

»Bence İkinci Yeni akımında da bir ayrım yaşanıyor, fark ediliyor artık... Garip Akımı'ndan Oktay Rıfat'ın "Perçemli Sokak" adlı kitabından başlayarak İlhan Berk'in "Mısırkalyonigine" adlı eserine uzanan ve Ece Ayhan'ın ise tüm eserlerinde sezilen bir ayrım, farklı ve akor bir şey... Sence, Ece Ayhan şiirinin ulaştığı yer, bugünkü konumu ve algılanış biçimi ne durumdadır? Hazırladığınız kitabın Ece Ayhan şiirini sezme yönünde sıkı bir etkisi ya da açılımı olmuş mudur? -Garip kuşağı cumhuriyetin yeni insanını şiirini

yansıttı. Sokak da işin içindedir artık, serbest ve zin de... Ümmetten ulusa geçen bir milletin kentli dili. Nâzım'dan sonra tarih sıralaması göre en sıkı ve etkili dil onlara aittir. İkinci Yeni'nin çıkışı ise, Muzaffer Erdost yönetimindeki Pazar Postası dergisi ile müjdeleyecek olursak, İkinci Yeni şiiri 1956 sonrası da arağa geçmiş bir şiirdir. İkinci Yeni akımı, 1950 ve 1960'larda dünyayı saran değişik düşünce akımları (Varoluşçuluk ve Marksizm), tabii Türkiye'de çok partili hayata geçiş denemesi-yansıması, millî sel dönemi, öğrenci hareketleri vb. dinamikler etkilemiştir. İkinci Yeni şiirine yönelik en büyük eleştirisi, Asım Besirci'den Atilla İlhan'a dek bu şiirin toplumu gerçekçi bir şiir olmadığına yöneliktir. Oysa bugün Turgut Uyar'dan Cemal Süreya'ya,

Yaşananları yok saymadan, başka bir anlama yetisini göstermeye çalıştık elimizden geldiğince

Ece Ayhan'dan İlhan Berk'e bir şiir atlası çıkarılırsa görünen şı daha içten ve derinden bir toplumu gerçekçilik olacaktı. Tabii ki İkinci Yeni şiiri, 'mavzerleri kapıdan gelinden yoldaşlar'dan ziyade, 'dokunmayın çocuklara sabah sabah ulan!' diyecek bir şiirdir. Ece Ayhan'ın mirasını başka şairler bugün hâlâ takip ediyor. İzzet Yasar'dan küçük İskender'e, Enis Akın'dan Selim Temo'ya (hatta Zafer Ekin Karabay'a) kadar birçok şair Ece Ayhan'la kan bağı taşıyor.

»Kitap dağıtım ve tanıtım konularında destek bulabiliyor mu, yayınevi ne düşünüyor, kitaba ilgi ne boyutta şu an?

Kitap 2007 ekim ayını sonunda basıldı. Yaklaşık iki ay oldu çığı kalı ama, dağıtımı ve tanıtımı ke bunları göze aldık. Derdimiz Ece Ayhan'ı sadece edebiyatseverlikten okuyacak olanları değil, tarihi sorgulayacakları da kapsıyor. Kitap Ankara, İstanbul ve İzmir'de belli başlı yerlere bırakıldı. Diğer illere gitmesini de çok istiyoruz ama, maddi ve iletişim olanakları müz buna engel. Eğer bu söyleşiyi okuyup kendi bulundukları şehirde, üniversitede vb. yerlerde kitabı dağıtmak, yaymak isteyen arkadaşlar olursa, onlarla iletişime geçmek isteriz. Ki için yayınevine "ortadunyayayincilik@gmail.com" veya hatta bana "sizomelankolye@gmail.com" adresinden ulaşabilirler.

»Son olarak, şunu sormak istiyorum; "haklılığın inatı"na devam edecek misin? Ya da toplumumuz tarihi düzünden okuyabilecek mi? Şimdilik yakını tarihte yeni bir şey yok. Fakat çoğu kişinin aksine Cemal Süreya'nın şiirinden daha çok önemsedığım günlüklerinden, yazılarından yola çıkarak dönem olaylarıyla karşılaştırmalı okunan bir siyasal çalışma düşünüyorum. Son olarak söylemek isterim ki bu kitabın en özel yanı benimle aynı yaşta, 24 yaşında öldürülen Denizlerin mirasına denk düşüyor, bir yaş gün hediyesi kendim için.

Ece Ayhan çağının vicdaniydi ve parçalar halinde sözünü esirgemedi. Başının belaya girmemesini de bu parçalara ayırarak söyleme hadisesine bağlamıştı

POETIKA
Ece Ayhan

Hayat